

בעזה ש"ת

גלי מסכתא

תלמוד ירושלמי

מסכת בבא בתרא

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
לפי פירוש המהר"פ ופני משה
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא

פ"ט מי שמת

הלכה א' - ב' (כו: - כז:)

נכסים מועטים (אין בהם כדי שיזונו י"ב חודש לר"ג בר רבי ורב ור' יוחנן, עד שיבגרו או ינשאו לחכמים ושמואל)

לרבנן בנות יזונו ולבנים השאר, לאדמון (ר"ג להל') שניהם יזונו יחד

ר' יוחנן - מרובים בשעת מיתה ונתמעטו - הבנים זוכים בירושה, ומח' ר' חנינה ור' מנא אם אף להיפך או שצריך מרובים בתחילה ובסוף

בנים שמכרו בנכסים מועטים מהני

ממעטים בחשבון הנכסים בשעת מיתה ע"י מזונות אלמנה, כתובתה, פרנסת בנות, בעל חוב, קבורה

בנכסים מועטים - אלמנה ובנות/ובנים שוין [רא"ש - לא עקרו נחלה דאו' כשיכולה להתפרנס מכתובתה], כשיש בנים ובנות - אלמנה קודם

לשמואל יש זכייה וירושה לעובר שיהיה בן קיימא, לר' לעזר לא קנה חוץ ממתנת שכ"מ

החזיקו בנכסי הגר שאשתו מעוברת והפילה - חזקה ראשונה בטלה [מייאשי]

יורשים דוחין טומטום א"כ אין יורש אחר

המבשרני לידת זכר יטול 200, נקבה 100 (לגי' רמב"ן איפוך) וילדה זכר ונקבה - יטול 100 [ביטלה צרת נקבה שמחת זכר, לרמב"ן - לא ניחא בתאומים]

הלכה ג' - ה' (כז: - כט.)

השביחו נכסי תפוסת הבית - השבח לאמצע א"כ אמרו לפני ב"ד (לגי' ר"ח א"צ) או עדים לר' ינאי לגי' שדה יהושע נשביח לעצמנו או שהיה חלוק לעצמו בחיי אביו או שמשכר לעצמו (ספר, שליחות)

חתונה הבן בבית - הבית של הבן ולא המטלטלין

חופה בקיטון וסעודה בטרקלין - רק הקיטון לבנו (מהרא"פ - א"כ יציאתו דרך הטרקלין)

גדולים נשבעין לקטנים שמיחו כשהגדילו שלקחו יותר

סתם אחין שותפין עד ג' דורות [ר"ן - לי ולניני ולנכדי]

דרך לקחת אח אחד לאומנות המלך - הריוח לאמצע ומזונותיו מתפוסת הבית א"כ לקחוהו מחמת חשיבותו

אח שחלה בפשיעה מתרפא משל עצמו, באונס - מתפוסת הבית

רפואת אשה (רא"ש - אלמנה) הקצובה - מכתובתה, בלי קצבה - מנכסי בעלה

שלח האב שושבינות (דורות לחופה ולשמחו ז' ימים) ע"י בן אחד - חוזרת לאמצע [נגבית בב"ד]

ארוס ששלח סבלונות לחמיו ומת הוא/היא - חוזרת כשלא סעד שם שוה דינר או בע"מ להשתמש בבית בעלה

רבי התיר ליקח ירק מוצאי שביעית מיד [א"י ממהרת לבשל פירותיה]

הלכה ו' - ט' (כט. - ל:)

מתנת שכיב מרע שלא שייר קרקע או מעות ליקח קרקע חלה כשמת מאותו חולי, ובהבריא חוזר

ובשייר דינו כמתנת בריא וצריך קנין

לר' אלעזר מתנת שכ"מ לאו כמסורין ונתונין

לחכמים דר' יהושע כנתונין רק בשבת (וי"א בחול)

ספק אם היה שכ"מ כשכתב והשתא הוא בריא -

לר"מ על הנותן להביא ראיה [בתר השתא; יד בעל השטר על העליונה],

לחכמים המע"ה (לשדה יהושע מח' אי בעדים או בקיום, לפ"מ - אי בעידי השטר או בעדים אחרים)

בקעה בימות החמה כרה"ר לטומאה
ספק מתי נכנס - לר"מ בתר השתא א"כ עבר זמן רב, לחכמים למהרא"פ טמא מספק, לשדה יהושע
בחזקת טהור

ספק בשטר מכירה -

לרבי וחכמים דמשנתנו יד בעל השטר על התחתונה, לר"מ (מהרא"פ - ורבנן דרבי) על העליונה
לר' יוחנן - למהרא"פ על התחתונה, לשדה יהושע ופ"מ על העליונה

משפחה שטענו ששטר נכתב בקטנותו -

לר' חיייה בר יוסף חזקה שחתמו על בן דעת

לר' יוחנן עליו (למהרא"פ עליהן) הראיה [עוקר מחזקת משפחה]

קונים מטלטלין שאינם צבורים אגב קרקע

לר"א זכין לגדול דוקא (וי"א לקטן דוקא), לר' יהושע לשניהם

נפל הבית עליו ועל אביו - לב"ש בע"ח גובה מחצי נכסי האב, לב"ה בחזקת יורשי האב

עליו ועל אשתו - לב"ש יחלוקו נכסי אשה, לב"ה כתובה בחזקת יורשיו ונכסי מלוג בחזקת יורשיה

עליו ועל אמו - לת"ק ובן עזאי - יורשיו ויורשיה יחלוקו נכסי אם, לר"ע ליורשיה

{ בן עזאי חבר ותלמיד לר"ע }